ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

33ον

—Εδώ, είσαι, μωρέ Μπίρλη; ηρώτησεν ο λοχίας.

—Εδώ, κύρ-λοχία μου.

Ο λοχίας ανύψωσε την κεραλήν του μετά προσοχής και παρετήρησε.

Την στιγμήν έκείνην κατέπεσε κεραυνός ο Άγιος Ελευθέριος και έβρυχήθησαν επί του έπάνω μέρους της τάφρου και άνέμεινον.

—Πού! Διέταξεν ο λοχίας.

Και σχεδόν ταυτοχρόνως μία ομοβροντία ήκούσθη και δέκα σφαίραι έξωρίπτησαι από τα δπλα των εζώνων, εξεσφενδονίσθησαν των καταδικωνόντων τον Άναξαγόραν Άλβανόν.

Οι Άλβανοί δεχθέντες την αίφνιδίαν και μη άναμενομένην έκείνην επίθεσιν έθορυβήθησαν και άνέκοψαν την δρμήν των.

—Οι γκιαούρηδες είνε! ηκούσθη βρυχώμενος ο Τούρκος υπαξιωματικός.

Προτού όμως προφθάση να τελειώση την αναφώνησίν του αύτην ο υπαξιωματικός, δευτέρα δ-μοβροντία ηκούσθη και οι Άλβανοί είδον δτι ή καταδίκη και αύλιψις του άναισθήτου τώρα Άναξαγόρα, δέν ήτο εύκολος.

Ησαν έκτεθειμένοι είς τα σκάμματα των δπλων των εζώνων, τα δποία, καθώς έφαίνετο δεν ήσαν διαθετειμένα να αιγήσουν γρήγορα.

Οι Άλβανοί πρός στιγμήν έκαμαν την σκέψιν να υποχωρήσουν και να μην άπαντήσουν είς τους πυροβολισμούς των εζώνων.

Ο υπαξιωματικός δμως δ δποίος έλύσατο άπό τον θυμόν του διότι έβλεπεν δτι δέν θα κατώρθωνε να συλλάβη τον Άναξαγόραν, την αύλληψιν του δποίου είχεν άπαιτήσει ο ταγματάρχης του Ίσμαήλ Τζεμαλ βέης, δέν ήτο τής αύτής μέ τους στρατιώτας του ιδέας.

Και διέταξε και αύτός.

—Πορ!

Οι Άλβανοί σφαιρωτίσαι ωχυρώθησαν έκ του προχείρου έγέμισαν τά δπλα των και έπυροβόλησαν.

Έστράφη ξπειτα πρός τους εζώνους του και τους είπε

—Έμπρός παιδιά! Οι Άρβανίτες τρέχουν νά πιάσουν τον μικρόν. Έπεσοι χάμω και φαίνεται δτι θά χτύπησε γιατί δέν τον είδα νά ξαναγκωθή. Πρέπει νά τους κρατήσουμε Έμπρός λοιπόν. Σκοπεύσατε!

Οί εζώνοι κρυπτόμενοι μέσα είς την τάφρον έκείνην, θύμωσαν τά δπλα των, τά έτοποθέτησαν έπί τού έπάνω μέρους τής τάφρου και άνέμεινον.

—Πόρ! διέταξεν ο λοχίας.

Και σχεδόν ταυτοχρόνως μία ομοβροντία ήκούσθη και δέκα σφαίραι έξωρίπτησαι άπό τα δπλα των εζώνων, εξεσφενδονίσθησαν των καταδικωνόντων τον Άναξαγόραν Άλβανόν.

Οί Άλβανοί δεχθέντες την αίφνιδίαν και μη άναμενομένην έκείνην επίθεσιν έθορυβήθησαν και άνέκοψαν την δρμήν των.

—Οί γκιαούρηδες είνε! ηκούσθη βρυχώμενος ο Τούρκος υπαξιωματικός.

Προτού όμως προφθάση να τελειώση την αναφώνησίν του αύτην ο υπαξιωματικός, δευτέρα δ-μοβροντία ηκούσθη και οι Άλβανοί είδον δτι ή καταδίκη και αύλιψις του άναισθήτου τώρα Άναξαγόρα, δέν ήτο εύκολος.

Ησαν έκτεθειμένοι είς τα σκάμματα των δπλων των εζώνων, τα δποία, καθώς έφαίνετο δεν ήσαν διαθετειμένα να αιγήσουν γρήγορα.

Οί Άλβανοί πρός στιγμήν έκαμαν την σκέψιν να υποχωρήσουν και να μην άπαντήσουν είς τους πυροβολισμούς των εζώνων.

Ο υπαξιωματικός δμως δ δποίος έλύσατο άπό τον θυμόν του διότι έβλεπεν δτι δέν θά κατώρθωνε να συλλάβη τον Άναξαγόραν, την αύλλήψιν του δποίου είχεν άπαιτήσει ο ταγματάρχης του Ίσμαήλ Τζεμαλ βέης, δέν ήτο τής αύτής μέ τους στρατιώτας του ιδέας.

Και διέταξε και αύτός.

—Πορ!

Οί Άλβανοί σφαιρωτίσαι ωχυρώθησαν έκ του προχείρου έγέμισ